

تاملی نو در مبانی فقهی وجوب حکم حجاب بانوان

روح اله عباسی^۱، حکیمه مفتاح^۲

۱- دانشجوی دکتری حقوق کیفری و جرم‌شناسی

۲- کارشناس ارشد علوم قرآن و حدیث

چکیده

پوشش و حجاب از آن جهت که یک امر فطری است و برای حیات اجتماعی انسان ضرورت دارد، در ادیان و مذاهب الهی دارای جایگاه خاصی است. تمام ادیان آسمانی، حجاب و پوشش را بر زنان لازم شمرده و جامعه‌ی بشری را به سوی آن فرا خوانده‌اند؛ زیرا حیا و لزوم پوشش به طور طبیعی در نهاد زنان به ودیعه گذارده شده و احکام و دستورات ادیان الهی هماهنگ و همسو با فطرت انسانی تشریع شده است. در جامعه اسلامی نیز مقوله‌ی حجاب یکی از ارزش‌های مهم می‌باشد و حتی بنابر نظر فقهی بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران اصل حکم حجاب از ضروریات است و منکر آن، حکم منکر ضروری را دارد. روش تحقیق در این پژوهش توصیفی-تحلیلی با تکیه بر منابع کتابخانه‌ای است و به شیوه‌ای استدلالی مبانی فقهی وجوب حکم حجاب بانوان مورد بررسی قرار گرفته است. در قرآن کریم به صراحت بر لزوم استعمال جلباب و خمر از سوی زنان در مقابل اشخاص نامحرم تاکید گردیده و شرایط زمانی و مکانی در حدود شرعی حجاب تأثیرگذار نمی‌باشد و حدود شرعی حجاب حداقل پوشانده شدن کل بدن زن غیر از وجه و کفین یعنی گردی صورت و از میچ دستان تا انتهای آن است.

واژگان کلیدی: حجاب، جلباب، خمار.